

РЕШЕНИЕ

№ 62

гр. Трън, 08.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ТРЪН, II - РИ СЪСТАВ, в закрито заседание на осми декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: П. С. П.

като разгледа докладваното от П. С. П. Гражданско дело № 20221740100206 по описа за 2022 година

Предявен е иск с правно основание чл. 42, б. "б", вр. чл.25, ал. 1 ЗН, съединен при условията на евентуалност с иск с правно основание чл.30 ал.1 от ЗН, от Ж. П. А. от гр.***** и С. П. А. от гр.***** против Р. И. Ц. от гр.*****.

Ишците твърдят, че са синове и единствени наследници на П. Ж. А. (починал на 22.01.2022г.). Приживе наследодателят им притежавал недвижим имот от около 600 кв.м. в землището на с.Б., общ.Трън, в местността „*****“ при граници на имота: АПК, път и река. Собствеността на процесния имот била обективизирана в НА №3, том първи, дело №4 / 04.01.1994г. На 08.09.2022г. по телефона с ищеца Ж. А. се свързало длъжностно лице от Столична община, район Люлин, което е обяснило, че при него се е явило лицето Р. Ц., което желае да извади препис от акта за смърт на П. А.. Ответницата Р. Ц. се легитимираше пред длъжностното лице със Завещание от 08.02.2021г., с което наследодателят им П. А. завещал в полза на Р. И. Ц. - Х. гореописаният недвижим имот. В рамките на следващия ден ишците подали заявление, с което молят да бъде отказано на въпросната жена да и бъде издаден препис от акта за смърт.

При извършена на 30.11.2022 г. справка с отдалечен достъп в Агенция по вписванията по лице за наследодателя П. Ж. А. се оказва, че на 18.11.2022 г. е вписан препис от обявено завещание акт № 125, том 1 от 18.11.2022г. вписано в СВ - гр. Трън, с което П. Ж. А. е завещал на Р. И. Ц. - Х. с посочено ЕГН, което отговаря на ЕГН на ответницата, Поземлен имот находящ се в с. Б. ЕКАТЕ 2466, община Трън, област Перник, с планоснимачен номер 139, квартал 12, УПИ парцел I-68, с площ от 1131 кв.м., ведно с построената в него сграда, представляваща масивна жилищна сграда с площ от 78 кв.м. В самото завещание, с копие от което се сдобили ишците, завещаните имоти, по специално площта както на мястото, така и на сградата, са описани както в нотариалния акт, при което са видни разликите площ на земята по нотариален акт 600 кв.м., а съгласно вписването - 1331 кв.м., Площ и вид на сградата съгласно нотариалния акт - паянтова 39 кв.м., а съгласно вписването - масивна 78 кв.м. Считат горепосоченото завещание за недействително, доколкото заветникът не е индивидуализиран нито с единен граждански номер, нито

съгласно документ за самоличност, с оглед на което няма как да бъде направен еднозначен извод, за кое лице точно става въпрос. Освен това имената на заветника в завещанието са Р. И. Ц. - Х., като твърдят, че лице с такива имена не съществува. Съгласно приложената Скица № 196 от 10.08.2022г. на Община Трън завещаният поземлен имот е записан на наследодателя им съгласно разписан лист, а в него е изчертана масивна жилищна сграда. Считат и вписването на завещанието за недействително, доколкото в имотния регистър е вписано именно завещание по отношение на земя и сграда, различни по площ и вид от описаните в завещателното разпореждане и за които не е представен документ за собственост. С оглед разпоредбата на чл. 29, ал. 1 от ЗН, всеки от ищците има по 1/3 /една трета/ запазена част от имуществото на наследодателя им П. Ж. А.. Цялата наследствена маса се състои от процесния имот, като ищците след като разбрали за завещанието предприели действия за приемане на наследството по опис.

Искането към съда е да постанови решение, с което да приеме за установено на основание чл.124 ал.1 от ГПК вр. с чл. 42, б. "б", вр. чл. 25, ал. 1 ЗН, че Р. И. Ц. не е собственик на процесните недвижими имоти, подробно описани в НА №3, том I, дело №4 от 04.01.1994г. на с-я при ТРС Б. М., а именно 600/1331 идеални части от ПИ, находящ се в с.Б., общ.Трън, обл.Перник, находящ се на улица с осови точки 56,55,51, с пл.№ 139, в кв.12, УПИ парцел I-68, с площ от 1331 кв.м. при съсед: река, път, УПИ III-70 и УПИ II-69, ведно с построената в него сграда, представляваща масивна жилищна сграда с площ от 70 кв.м., находяща се в с.Б. ЕКАТЕ 2466, общ.Трън, обл.Перник, при съсед: от четири страни двор, а по документ за собственост представляват имот за самозадоволяване от около 600 кв.м. в землището на с.Б., Трънска община, Софийска област, застроено с постройка за сезонно ползване, при граници на мястото: АПК, път и река, тъй като саморъчно завещание от 08.02.2021г. е нищожно поради липса на предвидената в закона форма, изразяваща се в липса на индивидуализация на заветника. Предявяват и евентуален иск с правно основание чл. 30 ал.2 от ЗН за намаляване на завещателното разпореждане до размера на запазената част, както и евентуален иск по чл.537 от ГПК за оспорване вписване на завещанието, предвид несъответствие на посочените във вписването имоти с тези в завещателното разпореждане и порочност на вписването поради непредставяне на документи за собственост на имотите съгласно вписването.

В срока по чл. 131 от ГПК е постъпил отговор от ответницата Р. И. Ц. чрез процесуалният и представител адв.Д. Д. С. от САК, в който оспорват изцяло исковите претенции на ищците. Заявяват, че ответницата е собственик на процесния имот по силата на саморъчно завещание оставено от П. Ж. А., обявено от нотариус С. Т. и вписано в книгите по вписвания в АВ. Твърдят, че завещанието е действително, написано и подписано от П. Ж. А. и в процеса по доказване ще се ползват от него. За установяване на неговата действителност молят да бъде допусната съдебно-графологическа експертиза с вещо лице графолог, който да отговори дали процесното завещание е действително. В доказателствено искане конкретизира задачата на вещото лице, което следва да отговори дали процесното завещание е написано и подписано от завещателя П. А.. Твърденията на ищците, че завещанието е неясно и лицето бенефициер не може да се индивидуализира, смятат за

неоснователни. Завещанието е написано четливо, саморъчно и съдържа всички изискуеми по закон реквизити, съгласно, чл.25 от ЗН, а именно: да бъде изцяло написано ръкописно от самия завещател, да съдържа означение на датата, когато е съставено, и да е подписано от него. Смятат, че от съдържанието му безспорно се установява волята на завещателя, текстът е логичен, свързан, без поправки и задрасквания. Завещателят е достатъчно ясно индивидуализиран чрез три имена, ЕГН и номерна лична карта. Имотът също е описан подробно, а заветникът - Р. И.

Ц. е индивидуализирана чрез три имена и дори фамилия след брака. Смятат, че цитираното от ищците Решение №197/2016г. по гр.д.№ 1085/2016г., ВКС е тълкувано неправилно от тях. Именно в мотивите на това решение е посочено, че „облагодетелстваното лице не трябва непременно да бъде посочено - с пълните му имена, но трябва да бъде означено така, че да бъде определяемо - например с едно или две имена и/или посочване на връзката със завещателя. Така установяването кое е облагодетелстваното лице ще се извърши въз основа на посочените в завещанието признаци, които го правят разпознаваемо - решение № 106 по гр.д.№ 2654/2014г. на ВКС, II т.о.". В настоящия случай облагодетелственото лице е напълно ясно посочено, не само с три имена, а и с фамилно име след брака. Няма изискване за посочване на ЕГН, адрес или друг вид белег при положение, че са изписани пълните имена. В тази връзка с напълно несъстоятелно твърдението в исковата молба, че „лице с имена Р. И. Ц. не съществува....". Видно и от служебните справки по делото от НБДН такова лице съществува, но за пълно установяване на този факт представят и копие от личната карта на ответницата. Не на последно място буди недоумение срещу кого е предявена исковата молба след като ищците твърдят, че такова лице „не съществува". Завещателят П. Ж. А. е живял заедно с бабата на ответницата, а именно с Р. С. Г., ЕГН *****. Живели са заедно от 2012г. в жилището в град ***** , където е и постоянният адрес на ответницата. Това е бил и последният постоянен адрес на П. А., където е живял до смъртта си. Ответницата и нейната баба се грижели за него.

В съдебно заседание ищците, чрез упълномощен представител, поддържат предявения иск.

Ответницата Р. И. Ц., редовно призована, в съдебно заседание, чрез упълномощен представител оспорва предявения иск и моли съда да го отхвърли като неоснователен и недоказан.

Съдът, като взе предвид доводите на страните и като обсъди събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено следното от фактическа страна:

По делото е представен нотариален акт за собственост на недвижим имот, придобит на основание параграф 4а от закона за собствеността и ползването на земеделските земи НА №3, том I, дело №4 от 04.01.1994г. на с-я при ТРС Б. М., по силата на който П. Ж. А. е

признат за собственик на имот за самозадоволяване от около 600 кв.м. в землището на с.Б., Трънска община, Софийска област, застроено с постройка за сезонно ползване, при граници на мястото: АПК, път и река. Със саморъчно завещание от 08.02.2021г. П. Ж. А.- баща на ишците е завещал на ответницата Р. И. Ц. – Х. „личен имот вила от 39 кв.м. със 600 кв.м. дворно място, намиращо се в с.Б., общ.Трън, обл.Перник.

От представеното по делото удостоверение за наследници с изх. №. ***** г., издадено от Столична Община, р-н "Люлин", се установява, че П. Ж. А. е починал на 22.01.2022г., като за наследници оставил синовете си С. П. А. и Ж. П. А.. От представена справка изх.№ 85/23.10.2023г. от НБД „Население“ от 25.10.2014г. ответницата е с променено име след сключване на брак както следва: Р. И. Ц.- Х. (старо име – Р. И. Ц.). Приобщен е и протокол от 02.08.2022г. съставен от нотариус С. Т. с район на действие района на СРС, с което по искане на И. Г. Я. е обявено саморъчното завещание на П. Ж. А..

По делото са приети и други писмени доказателства, които са неотносими към повдигнатия правен спор и не следва да бъдат обсъждани в настоящия съдебен акт.

По делото са събрани и гласни доказателствени средства чрез разпит на свидетелката Р. С. Г. – баба на ответницата.

От показанията на свидетелката Г. се установява, че с П. А. се запознала през 2011г., който заживял в нейния апартамент в гр.*****. Това бил адресът му и по лична карта. Така живели 12 години, разбирали се, семейството на свидетелката, в което е и ответницата приели П. А. радушно. Той присъствал и на сватбата на ответницата през 2014г. Той обичал младите, те му отговаряли с взаимност. Когато през 2018г. ответницата заминала в чужбина със съпруга си те оставили автомобила си на П. А., за което той бил много радостен и благодарен. В имота в с.Б. двамата с П. А. и свидетелката прекарвали повечето време от лятото, а после се прибирали в гр.София в апартамента. Свидетелката знае за завещанието, П. А. искал да дари процесния имот на ответницата Р. Ц. – Х., затова и написал саморъчно завещание, в което била изразена волята му в този смисъл. Когато починал през януари 2022г. П. А., свидетелката не уведомила синовете му, защото не знаела как да ги открие. Те близо шест години били в лоши отношения с баща си и нямали контакт с него. Иначе преди това двамата синове имали връзка с баща си, той им давал ключа от имота и къщата, за да ходят в с.Б. през лятото. Но не се засичали в имота. Само веднъж, два пъти ги посетили когато били в с.Б.. В апартамента на свидетелката където живеел А. синовете дошли само един път в началото, повече не са идвали. След инцидент между Ж. А. и баща му придружен с насилие от страна на сина, П. А. не им давал повече ключа от вилата. Това станало през 2016г. Завещанието стояло в папките с документи на П. А., свидетелката го е чела, самия завещател казвал, че с радост приписва имота в с.Б. на ответницата. Свидетелката познава И. Г. Я. – това е дъщеря на завещателя от втори брак, с която същия поддържал добри отношения приживе.

Горната фактическа обстановка е несъмнена. Тя се установява от събраните по делото писмени доказателства, които съдът кредитира изцяло. Съдът прецени събраните по делото гласни доказателствени средства, заедно и поотделно, при съпоставка и във връзка с

неоспорените писмени доказателства, като ги кредитира изцяло, като взаимно допълващи се, безпротиворечиви и съответстващи на останалия събран по делото доказателствен материал. Ищците не оспорват, че това е действителната воля на баща им, както и неговият подпис.

При така установеното от фактическа страна съдът достигна до следните правни изводи:

По иска с правно основание 124 ал.1 от ГПК врчл. 42, б. "б" от ЗН, във вр. с чл. 25, ал. 1 от ЗН:

Съгласно разпоредбата на чл. 25, ал. 1 от ЗН саморъчното завещание трябва да бъде изцяло написано ръкописно от самия завещател, да съдържа означение на датата, когато е съставено, и да е подписано от него. Подписът трябва да бъде поставен след завещателните разпореждания. Липсата на който и да е от посочените реквизити води до нищожност на завещателното разпореждане. С оглед въведените в исковата молба твърдения и с оглед на събраните по делото доказателства, по делото се установи, че текстът на процесното саморъчно завещание е изпълнен от П. Ж. А., от чието име изхожда. По делото безспорно бе установено, че завещанието на П. А. е написано саморъчно от завещателя в неговата цялост, включително и дата и място на съставянето му. Завещанието съдържа посочените в чл. 25, ал. 1 ЗН реквизити и е подписано от завещателя. Като заветник е определена Р. И. Ц. – Х., която е ответник по настоящото производство, като тези имена са много преди датата на съставяне на завещанието, а именно от 2014г., когато при встъпването си в брак е променила имената си и след фамилното си име е добавила и това на съпругът и. А посочването на заветника с трите му имена в завещанието изпълнява изискванията за редовност на същото. Предвид изложеното, съдът приема, че е спазена формата на саморъчното завещание на П. Ж. А. с дата от 08.02.2021г. и същото не е нищожно.

С оглед изложеното, предявеният иск с правно основание 124 ал.1 от ГПК вр. с чл. 42, б. "б" от ЗН, вр. с чл. 25, ал. 1 от ЗН, следва да бъде отхвърлен като неоснователен.

Предвид отхвърлянето на предявения иск с правно основание чл. 42, б. "б" от ЗН, във вр. с чл. 25, ал. 1 от ЗН, следва да бъде разгледан предявеният при евентуалност конститутивен иск с правно основание чл. 30, ал. 1, от ЗН за намаляване завещателно разпореждане до запазената част в полза на ищите.

От фактическа страна се установява:

Не се оспорва по делото, че Ж. П. А. и С. П. А. са наследници на П. Ж. А. починал на 22.01.2022 г.

Не е спорно и обстоятелството, че ищите са синове на завещателя.

Не се спори между страните, че ответника Р. И. Ц. - Х. е лице, което не е призовано към наследяване.

Със саморъчно завещание от 08.02.2021г. на нотариус С. Т., вписан под № №065 в НК П. Ж. А. е завещал на ответницата Р. И. Ц. - Х. своят собствен недвижим имот, находящ

се в землището на с.Б., общ.Трън, обл.Перник, а именно: 600/1331 идеални части от ПИ, находящ се в с.Б., общ.Трън, обл.Перник, находящ се на улица с осови точки 56,55,51, с пл. № 139, в кв.12, УПИ парцел I-68, с площ от 1331 кв.м. при съсед: река, път, УПИ III-70 и УПИ II-69, ведно с построената в него сграда, представляваща масивна жилищна сграда с площ от 70 кв.м., находяща се в с.Б. ЕКАТЕ 2466, общ.Трън, обл.Перник, при съсед: от четири страни двор, а по документ за собственост представляващ имот за самозадоволяване от около 600 кв.м. в землището на с.Б., Трънска община, Софийска област, застроено с постройка за сезонно ползване, при граници на мястото: АПК, път и река.

Ищците Ж. П. А. и С. П. А. са представили по делото заверено ксерокопие на заявление № 264733/30.11.2022г. и заявление вх.№ 264740/30.11.2022г. по описа на СРС гр. д. № 67126/2021 г. на СРС, 117 състав, от което се установява, че същите са инициирали производство за приемане по опис на наследството на покойния им баща - П. А., починал на 22.01.2022г. По делото не са представени удостоверения, в което да са описани движимите и недвижимите вещи в наследството или протокол за извършване на опис по реда на чл. 558 ГПК.

Доказва се качеството на ищите като наследници по закон с право на запазена по см. на чл. 29 ЗН част от наследството на П. Ж. А..

В наследството на наследодателя е останал имота, описани в нот. акт. № 3, том едно, дело № 4 от 04.01.1994г. на с-я при ТРС Б. М., като не се установява същият да е имал задължения. Запазената част на ищите (синове) низходящи е 2/3 (по 1/3 част за всеки един от наследниците по закон) съгласно чл. 29, ал. 1 ЗН. Съдът намира, че наследството се изчерпва с този имот, тъй като в доказателствена тежест и на двете страни бе да посочат какво се включва в наследствената маса към момента на откриване на наследството, и от страните не бяха приложени писмени доказателства, освен процесния имот.

От друга страна доказано е извършването от наследодателя на завещание в полза на ответницата, която не е сред кръга на призованите за наследяване. При настъпване на смъртта на П. Ж. А. е оставил низходящи –двете си деца- ищите Ж. и С. А.и, които на осн. чл. 5, ал. 1 ЗН са призовани да го наследят. Следователно съгласно чл. 30, ал. 2 ЗН приемането на наследството по опис е елемент от основанието за възникване на правото да се иска възстановяване на запазена част спрямо лице, което не е призовано към наследяване. Въпросът за изискването на чл. 30, ал. 2 ЗН за приемане на наследството по опис е разрешен в Тълкувателно решение № 3/2013 г. на ОСГК на ВКС, т. 4, според което изискването за приемане на наследството по опис е предпоставка за реализиране на правото да се иска възстановяване на запазена част от наследството спрямо заветник или надарен, който не е призован към наследяване, т. е. изискването не е приложимо за универсално завещателно разпореждане. По реда на чл. 290 ГПК е постановено решение № 28 от 21.02.2014 г. по гр. д. № 825/2012 г. на II г. о., в което е прието, че нормата на чл. 30, ал. 2 ЗН не намира приложение в случаите, в които чрез извършване на един дарствен акт в полза на един надарен, наследодателят е изчерпал цялото наследство; хипотезата е аналогична на тази на разпореждане с универсално завещание - и в този случай липсват свободни

имущества, от които лицата по чл. 28, ал. 1 ЗН биха могли да получат онова, което съставлява тяхна запазена част от наследството и при предявен иск по чл. 30, ал. 1 ЗН не се образува наследствена маса по чл. 31 ЗН, а възстановяването се извършва чрез дробта по чл. 29 ЗН, съставляваща размера на запазената част.

Горното разрешение следва да се приложи и за настоящия спор, който се развива при същата фактическа обстановка. След като е установено, че наследодателя се е разпоредил в полза на ответницата с единственото си имущество, то това е равнозначно на универсално разпореждане, за което няма да е приложимо изискването на чл. 30, ал. 2 ЗН за приемане на наследството по опис. Ищците са наследници с право на запазена част, чийто размер съгласно чл. 29, ал. 1 ЗН е 1/2. Възстановяването на запазената част следва да се извърши без съставяне на наследствена маса по чл. 31 ЗН, направо в дроб, равняваща се на запазената част, съгласно Решение № 55 от 26.04.2016 г. на ВКС по гр. д. № 0/2015 г., II г. о., ГК, докладчик съдията В. М., по чл. 290 ГПК. С оглед на изложеното предявеният иск по чл. 30, ал. 1 ЗН е основателен и следва да бъде уважен като се намали извършеното дарение с 2/3, колкото е размера на запазената част и тя да се възстанови на ищците.

По иска по чл.537 от ГПК за оспорване вписването на завещанието: Съдът намира, че така предявен евентуален иск по чл.537 от ГПК за оспорване вписване на завещанието, предвид несъответствие на посочените във вписването имоти с тези в завещателното разпореждане и порочност на вписването поради непредставяне на документи за собственост на имотите съгласно вписването е недопустим, поради което производството в тази си част следва да бъде прекратено. Това е така, тъй като по реда на чл.537 от НПК може да се предявява иск за отмяна констативен нотариален акт, а не да се оспори вписване на завещателно разпореждане. С констативния нотариален акт се установява право на собственост върху недвижим имот. Удостоверяването става в безспорно охранително производство, с участието само на молителя. Последица от издаването на този нотариален акт е наличието на доказателствена сила спрямо всички относно съществуването на правото на собственост в полза на лицето, посочено в този нотариален акт. Лице, което претендира правото на собственост, признато с констативния нотариален акт, може по исков път да установи несъществуването на удостовереното с този нотариален акт право. Защитата на това лице е по исков път, като с постановяването на съдебно решение, което със сила на пресъдено нещо признава правата на третото лице по отношение на посочения в констативния нотариален акт титуляр, издаденият нотариален акт следва да се отмени на основание чл. 537, ал. 2 ГПК. Отмяната на констативния нотариален акт на това основание винаги е последица от постановяването на съдебно решение, с което се признават правата на третото лице / Тълкувателно решение № 3 от 29.11.2012 г. по тълк. д. № 3/2012 г. на Върховен касационен съд, ОСГК/. Това е така, защото отмяната на нотариален акт, издаден в производство по чл. 537, ал. 2 ГПК, не може да се релевира със самостоятелен иск, тя винаги е последица от разрешаването на спор за собственост, с решението по който се отричат правата на титуляря на нотариалния акт. В този случай съдът е длъжен да отмени нотариалния акт, независимо от това дали ищецът, предявявайки своите права, е поискал

изрично той да бъде отменен респ. изменен (Решение № 24/27.04.2020 г. по гр. д. № 1919/2019 г. по описа на ВКС, Първо г. о.).

По разноските:

Настоящия състав споделя установената практика в Определение №284 от 6.04.2012 г. на ВКС по ч.гр.д.№238/2012 г., IV г. о., Определение №70 от 5.02.2018 г. на ВКС по ч.т.д.№257/2018 г., I т.о., Определение №477 от 4.11.2016 г. на ВКС по ч.т.д. №1218/2016 г., I т. о., и др., съобразно която, когато между страните са предявени алтернативно или евентуално съединени иски дължимата такса е една, едно е и адвокатското възнаграждение, тъй като е уговорено за защита на едно благо. Отговорността за разноски се преценява с оглед основателността на предявената претенция срещу ответника - предявена по главен иск или по съединен с него евентуален иск. Ако претенцията бъде уважена по главния иск, ответникът дължи направените от ищеца разноски, ако главният иск бъде отхвърлен или производството прекратено, тогава отговорността за разноски по делото се определя от изхода по евентуалния иск.

При този изход на спора и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК ответницата следва да бъде осъдена да заплати на ищите направените от тях разноски. Ищите доказват направени разноски в размер на общо 1660.00 лева от които 160.00 лева – внесена държавна такса, 1500.00 лв. - заплатено адвокатско възнаграждение.

С оглед изхода на делото на ответницата не се дължат разноски.

Ръководен от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от Ж. П. А. от гр.***** и С. П. А. от гр.***** против Р. И. Ц. от ***** иск с правно основание чл. 42, б. "б" ЗН, вр. чл. 25, ал. 1 ЗН, с който да се обяви за нищожно саморъчно завещание от 08.02.2021г. на П. Ж. А., с ЕГН: *****, починал на 22.01.2022г. поради липса на предвидена в закона форма, изразяваща се в липса на индивидуализация на заветника, като неоснователен и недоказан.

НАМАЛЯВА по предявения от Ж. П. А. от гр.***** и С. П. А. от гр.***** против Р. И. Ц. от ***** иск с правно основание чл. 30, ал. 1 ЗН, завещателното разпореждане, извършено от П. Ж. А., с ЕГН: *****, починал на 22.01.2022г. в полза на Р. И. Ц. от *****, чрез саморъчно завещание от 08.02.2021г. вписано под № 215/18.11.2022г. от описна книга в Служба по вписванията при РС Трън на препис от обявено завещание акт № 126 том I, Тютюнджиев вписан под **№065 в НК**, на следният недвижим имот, подробно описан в НА №3, том едно, дело №4 от 04.01.1994г. на с-я при ТРС Б. М., а именно 600/1331 идеални части от ПИ, находящ се в с.Б., общ.Трън, обл.Перник, находящ се на улица с осови точки 56,55,51, с пл.№ 139, в кв.12, УПИ парцел I-68, с площ от 1331 кв.м. при съседи: река, път, УПИ III-70 и УПИ II-69, ведно с построената

в него сграда, представляваща масивна жилищна сграда с площ от 70 кв.м., находяща се в с.Б. ЕКАТЕ 2466, общ.Трън, обл.Перник, при съсед: от четири страни двор, а по документ за собственост представляващ имот за самозадоволяване от около 600 кв.м. в землището на с.Б., Трънска община, Софийска област, застроено с постройка за сезонно ползване, при граници на мястото: АПК, път и река, като **ВЪЗСТАНОВЯВА** на Ж. П. А. от гр.***** и С. П. А. от гр.***** запазените им части от наследството на П. Ж. А., с ЕГН: *****, починал на 22.01.2022г., в размер на 2/3 идеални части от имота.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ предявеният иск с правно основание чл.537 ал.2 от ГПК като недопустим.

ОСЪЖДА Р. И. Ц. от *****, ЕГН ***** **ДА ЗАПЛАТИ** на Ж. П. А. от гр.***** сумата от 830.00 (осемстотин и тридесет лева) представляваща направени от ищеца разноси, а именно: заплатена държавна такса и процесуално представителство.

ОСЪЖДА Р. И. Ц. от гр.*****, ЕГН ***** **ДА ЗАПЛАТИ** на С. П. А. от гр.*****, сумата в размер на сумата от 830.00 (осемстотин и тридесет лева) представляваща направени от ищеца разноси, а именно: заплатена държавна такса и процесуално представителство.

Решението може да бъде обжалвано пред Пернишкия окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Трън: _____